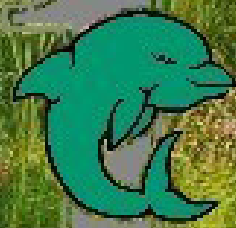

ZVERINEC

Časopis študentov 1. súkromného gymnázia
v Bratislave a SZŠ Bajkalská 20, Bratislava

01

Ročník 7., šk.rok 2025/2026

ŠÉFREDAKTORKA
Michaela Kabátová

GRAFIČKA
Liana Pavlíková

**ZAKLADATEĽ
ČASOPISU**
Miroslav Rapant

**ODBORNÝ
DOHLAD**
Eva Babejová

**JAZYKOVÁ
KOREKTÚRA**
Zuzana Vedejová
Šimon Višňovský
Mia Vilímová

ILUSTRÁTORKA
Júlia Pavlovičová

EDITORIÁL

Milí redaktori a čitatelia,
leto sa už skončilo a začal nový školský rok, plný nových príležitostí a nových zážitkov. Možno viacerí ešte spomínate na prázdniny, a preto prinášame v prvom čísle tohto školského roku vaše zážitky z prázdnin, ale môžete sa tešiť aj na rozhovory s učiteľmi, komiksy, príspevky o bojových športoch, a dozviete sa aj, čo je to Dofe a prečo by ste sa mali aj vy zapojiť.

Ďakujem všetkým redaktorom za príspevky a špeciálne poďakovanie patrí zahraničným členkám našej redakčnej rady: Mii Vilímovej, ktorá sa podieľa na jazykovej korektúre z USA a Liane Pavlíkovej, grafickej dizajnérke, ktorá žije momentálne v Škótsku.

Želám vám nech je tento školský rok pre vás úspešný a teším sa na vaše ďalšie zaujímavé príspevky.

Nech sa naše nové vydanie časopisu dobre číta.

Michaela Kabátová, 6. Elfs
šéfredaktorka

REDAKCIA

Za **fotografie z Indie** ďakujeme Timonovi Gáalovi z triedy F. Obálka časopisu bola vytvorená umelou inteligenciou.

Redaktori tohto čísla:
Adam Mikita, Adela Medová, Andrej Rusiňák , Artem Belkin , Daniela Opartyová, Filip Perd'och , Izabela Halásová, Jakub Nemčovič, Jakub Pati, Lara Bassadin, Lara Kršková, Martin Trajlinek, Maxim Čambor, Mia Vilímová, Michal Buday, Oliver Marčok, Richard Vodilka, Samuel Čengel , Samuel Kekeši, Sebastian Manuel Jovankovič , Šimon Novosad, Tomáš Laurinc, Zora Poliaková

[Stránka školy](#) [Instagramový účet školy](#) [Youtube kanál školy](#)

OBSAH

AKTUALITY 3	ROZHOVORY 37
MOJE CHORVÁTSKE PRÁZD. AKO SOM TRÁVIL PRÁZDNINY MOJE PUTOVANIE ZA HISTÓRIOU VOJEN. TECHNIKY	VILO KEREKEŠ ADAM DAMEK
FOTOGALÉRIA 7	
NÁŠ PESTRÝ ŠTUDENTSKÝ ŽIVOT 11	MOJE HOBBY 45
LANGUAGE STAY IN IRELAND GALWAY DOFE ŠTÚDIUM V ZAHRANIČÍ	JUDO ŠERM PADEL TRICKING BATTLE
LITERÁRNE OKIENKO 27	VOL'NÁ RUBRIKA 55
MÔJ SUSED TOTORO PREDSTAVENIE LAKOMEC VLASTNÁ TVORBA VTIPY	PREČO BÝVAŤ A PREČO NEBÝVAŤ V CHORVÁTSKOM GROBE
	KOMIKS 58

MOJE CHORVÁTSKE PRÁZDNINY

Moje prázdniny začali tak, že sme sadli do auta a išli do Chorvátska. Keď sme dorazili do Vrsaru, zamierili sme rovno do hotela, aby sme sa vybalili a oddýchlili si po dlhej ceste. Potom sme išli na pláž, kde sme sa okúpali v mori. Na večeru sme išli do starého mesta, ktoré sa týčilo na vysokom kopci. Keď sme vyšliapali kopec, zamierili sme do reštaurácie s krásnym výhľadom na more. Jedlo mi chutilo. Po večeri sme sa poprechádzali po meste a pri pláži.

Na druhý deň sme sa zbalili a išli sme do Rovinja. Stretli sme tam aj kamarátov. V Rovinji sme zostali niekoľko dní. Kúpali sme sa v mori a chodil som na

prechádzky do mesta. Potom sme išli do Savudrije, kde som mal ďalšieho kama ráta.

Takto vyzerali moje prázdniny, boli naozaj super!

Samuel Kekeši, 5. Lights

AKO SOM TRÁVIL PRÁZDNINY

Cez leto som bol na viacerých miestach, ale najviac som si užil pobyt v Španielsku. Navštívil som Marbellu, mestečko pri mori. Bol som tam s celou rodinou a veľmi som si to užil. Bol tam aj môj bratranec a spolu sme robili veľa zábavných vecí. Chodievali sme behať, cvičiť a podobne. Určite by som sa tam rád ešte vrátil.

Ďalšou zastávkou bol môj prvý výmenný pobyt v Anglicku. Ocitol som sa v menšom mestečku pri pláži – Bournemouth. Strávil som tam dva týždne a bolo to výborné. Našiel som si nových kamarátov a zlepšil sa v angličtine. Veľmi odporúčam.

Po návrate z Anglicka som zvyšné tri

týždne prázdnin trávil prevažne doma. S rodičmi sme chodievali na jednoduchové výlety, napríklad na Bratislavský hrad. Posledné štyri dni prázdnin som však strávil so spolužiakom Oliverom v Schladmingu – v cykloparku v Rakúsku, asi štyri hodiny od Bratislavy. Bolo to super. Naučil som sa nové triky a stretol aj jedného Slováka, ktorý nás naučil lepšie jazdiť. Mal sedemnášť rokov a som veľmi vďačný, že nám pomohol.

Bol to najlepší cyklopark, v akom som kedy bol a určite sa tam ešte vrátim.

A potom po týchto dvoch mesiacoch prišla škola. Nie že by som mal na výber, ale ešte by som si prázdniny rád predĺžil. Aj tak som však veľmi spokojný so svojím letom.

Adam Mikita, 8. Rays

MOJE PUTOVANIE ZA HISTÓRIOU VOJENSKEJ TECHNIKY

Medzi moje záľuby patrí história vojenskej techniky. Zaujímajú ma predovšetkým tanky a lietadlá, ale aj lode. Vedomosti o nich získavam nielen z encyklopédií, ale rád navštevujem aj tankové, alebo vojenské múzeá. Navštívil som už napríklad tankové múzeá v Nemecku, Anglicku, a Česku. V Nemecku som navštívil tankové múzeum v Munsteri. Nachádzajú sa tam tanky z prvej svetovej vojny až po súčasnosť. Pritiahlo ma tam najmä to, že sa tam nachádza tank Tiger II, Sturmtyger a ostatná bojová technika.

Ďalej som navštívil tri múzeá v Anglicku a to Bowington Tank Museum, National Museum of the Royal Navy v Portsmouth a Royal Airforce Museum v Londýne.

V múzeu o lietadlách (Royal Airforce) boli najmä anglické lietadlá a lietadlá z prvej svetovej vojny až po súčasnosť. Zaujali ma predovšetkým veľké bombardéry a prúdové lietadlá.

Námorné múzeum (Museum of the Royal Navy) bolo zamerané hlavne na britské lode, prevažne bojové. Nachádzala sa tam lietadlová loď, ktorá je dodnes v službe anglického námorníctva a tiež anglická vlajková loď Henriho VIII, potopená v r. 1545 a vylovená v 1982. Môžete tam vidieť aj vyradenú ponorku, ktorú zostrojili koncom druhej svetovej vojny.

V tankovom múzeu Bowington sa práve v tom čase konal "Tiger Day".

To znamená, že tam jazdil jediný funkčný tank Tiger I na svete. Vnútri sa nachádzali tanky od prvej svetovej vojny až po súčasnosť. Bolo to super.

Vo Vojenskom technickom múzeu v Lešanoch sa nachádza taktiež veľmi veľa tankov a vojenskej techniky od druhej svetovej vojny až po súčasnosť. Všetko sa mi tam páčilo, až na jednu vec – niektoré tanky boli natlačené pod strechou, pri niektorých chýbal popis a na niektorých opadávala farba. Rád by som aspoň jeden z nich zrenovoval:-).

Všetky navštívené miesta veľmi odporúčam.

Šimon Novosad, 5. Lights

IMMERSIVE LANGUAGE STAY IN IRELAND

Dear readers,

As you may know, students of our school - 7th graders every year attend an immersive language stay in Ireland. Last year, we - RAYS went to Dún Laoghaire, a small town on the east coast of Ireland and a suburb of Dublin, Ireland's capital. We stayed there for 9 days (from 14. 6 to 22. 6) and we stayed in host families. In the families they gave us dinner, breakfast and a food bag to school or for trips. The school we attended was called ALL School /Active Language Learning/. This is a short summary of our programme in Ireland:

Day 1, Saturday

We met at 5 AM near Štrkovec. From there we went to Vienna airport by bus. It was my first flight so I was a bit stressed, but it was fine (except landing, that was terrible) we landed around 12 o'clock because of a different time zone (Slovakia is an hour ahead). Of course, it was raining. From Dublin airport we went to our host families.

Day 2, Sunday

On the second day we went to Kilkenny castle and Kilkenny town center. The

castle was beautiful and in the castle park there were many crows. Then we went back to our families.

Day 3, Monday

This was our first day at school, and it was actually fun, we just played some games and learned English. Then we went to Dublin center by DART, which is an Irish train. In the Dublin center we had a guided tour. Then we went to Irish dancing course and... I was terrible at it and I was so tired after that.

Day 4, Tuesday

We attended 4 lessons at school

and then we went to the city center again. We visited The Irish Emigration Museum - a museum about Irish people and migrants.

Day 5, Wednesday

After school, we went to the Slovak embassy in Ireland. It was kind of strange to hear someone else speak your language so far from home. From there we went to Trinity College Dublin, Ireland's oldest college.

Day 6, Thursday

After school lessons, we went to Dalkey castle in Dublin. The guided tour was really good. From there we went to Bray, another suburb of Dublin. There, teachers allowed us to swim in the sea. The water was really cold. We had dinner there and then we went to Bray Bowling Arena and I really enjoyed it.

Day 7, Friday

At school, one teacher was absent, so we had some quiz and we to answer the questions we had to explore the town of Dun Laoghaire. From there we went to Kilmainham Gaol, Ireland's most famous Victorian jail. The signs and messages left by the prisoners were really scary.

Day 8, Saturday

On Saturday, we went to a whole-day trip to Glendalough national park. The nature was beautiful and although

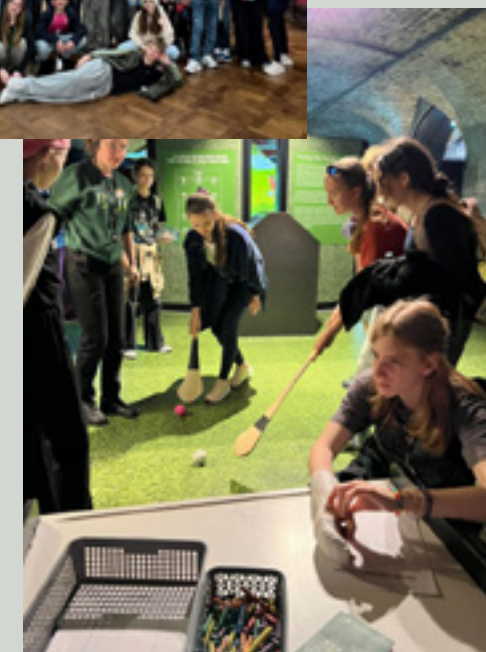
many of my classmates hated the hiking trip I enjoyed the day and it was my favourite experience of the stay.

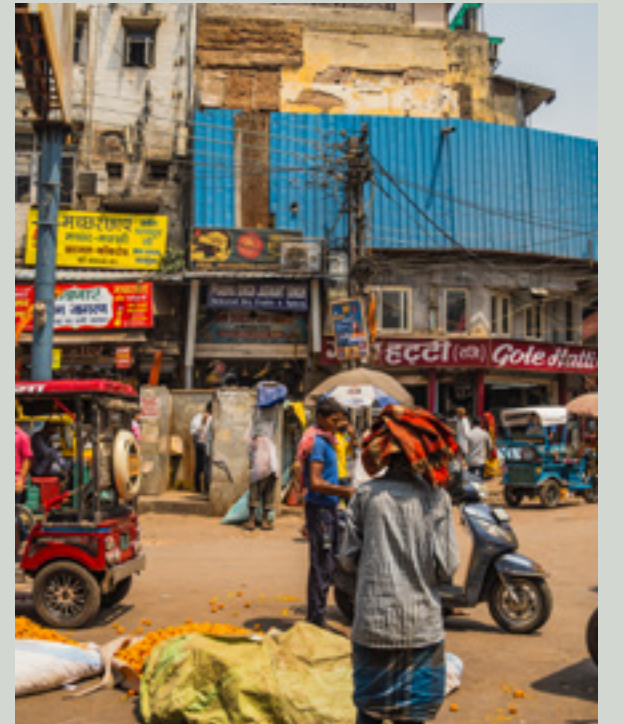
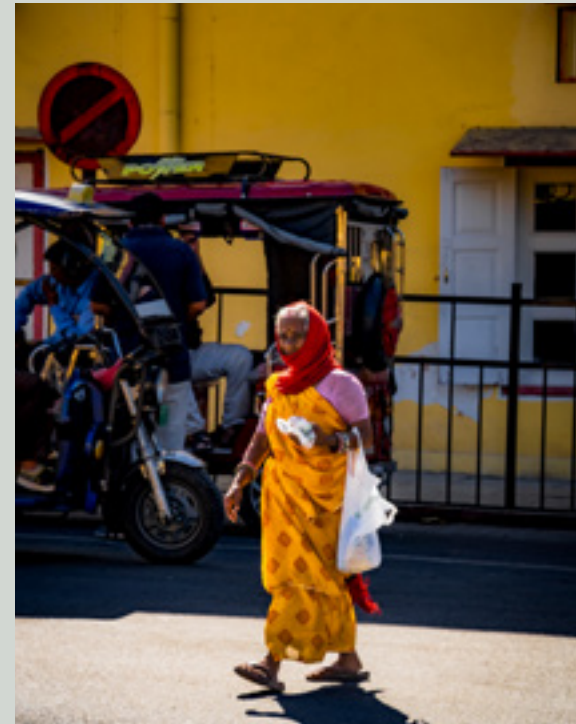
Day 9, Sunday

This was the last day of the trip, we went home. We arrived home around 10 PM.

In conclusion, the stay in Ireland was perfect and I enjoyed it. Ireland is really different from Slovakia.

Tomáš Laurinc, 8. Rays

JAZYKOVO-POZNÁVACÍ POBYT V ÍRSKOM GALWAY

Ahojte milí čitatelia Zverinca. Volám sa Zorka a som z triedy tercia Skippers, s ktorou som minulý rok navštívila Írsko. Írsko je ostrovný štát v Atlantickom oceáne s hlavným mestom Dublin a presne tam sme 14. júna o 11:45h doleteli. Hneď po pristáti sme si nemohli všimnúť toho počasia - upršaného počasia. V Dubline sme si pozreli známu obchodnú ulicu Grafton street, mestskú časť Temple bar, Dublin castle, The spire of Dublin a samozrejme známu lekárňu Sweny's Pharmacy, kde sme si zaspievali pesničku Molly Malone. Premočení ale plní zážitkov sme si sadli do autobusa, ktorý nás odviezol do Galway. V Dubline sme síce boli len na obhliadke, ale Rays zostali bývať v dedinke Bray, ktorá je sedem kilometrov od Dublinu. Večer sme sa dostali po dlhej ceste do našej destinácie, kde si nás vyzdvihli naše host'ovské rodiny.

DEŇ 2

Na druhý deň sme po raňajkách v našich rodinách vyrazili na výlet na Arann Islands. Niektorí síce takmer nestihli autobus, ale nakoniec sme sa všetci dostali na loď (ktorá nás tam odviezla a na ktorej sme veselo užívali Kinedryl. Loď nás odviezla na hlavný a najväčší ostrov Inishmore. Tam nás čakal pán s menším autobusom a previedol nás po ostrove. Boli sme sa pozrieť aj na jedných nádherných útesoch len škoda,

že bolo trochu zamračené. Nakoniec sme sa zastavili na jednej nádhernej pláži, na ktorej sa dalo len kochať tou nádhrou. No a ako bonus sme na ceste späť ešte uvideli tulene. Na záver dňa nás loď odviezla späť na pevninu a autobusom sme sa dostali do Galway. Výlet by bol bezproblémový, keby si jeden nemenovaný spolužiak nezabudol mobil a peňaženku v autobuse.

DEŇ 3

Ďalšie ráno bolo trochu upršané, tak pár z nás zmoklo na ceste do školy aj keď to bol menší problém ako to, že sme stratili Labubu! Po príchode do školy nás rozdelili do dvoch skupín. Vyučovanie trvalo od 9:00 do 12:15. Naučili sme o írskych jedlách, športoch atď... Ale, samozrejme, sme sa aj hrali rôzne zábavné hry ako napr...mestečko

Palermo. Na obed sme mali kuracie nugetky v reštaurácii SEVEN. Po obede sme mali city quiz. Bola to veľká zábava (teda aspoň pre mňa). Po tejto super aktivite sme si ešte užili čas v centre Galway a večer sme sa vrátili domov.

DEŇ 4

Po raňajkách sme išli opäť do školy na

vyučovanie. Po obede sme sa vydali do akvária. Akvárium v Galway je najväčšie akvárium v Írsku a veľkosť tomu aj zodpovedala. Bolo tam naozaj super a bolo to mega zaujímavé, videli sme naozaj veľmi veľa druhov rýb dokonca aj malého žraloka. Neskôr sme sa išli pozrieť aj na prírodné kúpalisko. Keď sme sa vrátili do centra, tak pár z nás sme si dalo bubble waffle a verte mi, že boli naozaj dobré.

DEŇ 5

Ráno sme sa zase niečo nové naučili a po obede v reštaurácii SEVEN sme išli na očakávaný výlet- Cliffs of Moher. Cliffs of Moher sú útesy týčiace sa nad Atlantickým oceánom a točila sa na nich aj časť z filmu Harry Potter. Cesta

autobusom bola naozaj dlhá, ale stála za to. Ten výhľad bol nádherný. V ten deň bolo tak jasno, že sme dokonca videli aj spomínané Arann Islands. Nakoniec sme si nakúpili suveníry v krásnom obchode zabudovanom v kopci. No a na záver dňa nás čakala cesta domov na večeru.

DEŇ 6

Šiesty deň bol plný zábavy. Po výučbe v našej škole Bridge Mills a po výdatnom obede sme sa vlakom vybrali do menšieho mestečka Athenry. Nachádza sa tam totiž stredoveký hrad z 13. storočia, ktorý bol cieľom nášho výletu. Najprv sme si vyskúšali strieľať z luku, niektorým to išlo lepšie, čo sa o mne povedať nedá. Po tomto zážitku nás čakalo bludisko, lebo zopár z nás tam zabľúdilo, ale bez ujmy na zdraví z neho všetci vyšli. Potom nás prezliekli do dobových kostýmov a rozprávali nám príbeh o írskej histórii. Bolo to veľmi zaujímavé a všetkých nás to bavilo. Po týchto aktivitách sme sa konečne pozreli už na spomínaný hrad. Plný zážitkov sme sa vrátili vlakom do Galway.

DEŇ 7

Na siedmy deň sme sa ráno zobudili, len niektorí trochu zaspali a išli sme do školy. Bol to náš posledný deň v škole a posledný deň na obede v reštaurácii SEVEN, no za to sme si podľa mňa ten deň naozaj užili, lebo hneď po obede sme sa vybrali zatancovať si. Áno, presne tak, čakali nás írske tance. Naučili sme sa pár krokov, ale neviem, či by sa dali nazvať tanečnými, ale čo už, snažili sme sa. Po našom tanečnom programe sme si ešte užili čas v Galway.

DEŇ 8

Ráno sme sa naraňajkovali s našimi rodinami a neskôr sme sa presunuli pred Galway cathedral, odkiaľ nás zbral autobus. Cesta viedla cez národný park Connemara. Bol úplne nádherný, no dostali sme sa na nádherný zámok Kylemore abbey. Kylemore abbey je krásny zámok z roku 1868 lokalizovaný v nádhernej prírode národného parku Connemara, ale dosť bolo faktov. Najprv sme si pozreli vnútro tohto krásneho

zámku. Interiér bol naozaj nádherný, ale nás uchvátila práve záhrada. Bola naozaj obrovská a pestovalo sa tam toho veľa. Dokonca tam bol aj malý domček pre záhradníka a malý skleník. Na záver výletu sme sa boli pozrieť na jediný fjord v Írsku. Odišli sme z národného parku Connemara naspäť do Galway. Nanešťastie podvečer trochu pršalo, tak pár detí z našej triedy sa zišlo na pizzu. Bola naozaj dobrá, ale ponáhľali sme sa domov baliť.

DEŇ 9

Posledný deň sme ráno vyrazili do Dublinu na letisko cca. o 10:00h. Cesta bola dlhá, ale nikto už nemal Kinedryl, čo bolo naozaj smutné. Na letisku sme sa stretli z Rays, a keď sme prešli cez

security, mali sme ešte dlhý rozchod na dokúpenie suvenírov. Do Viedne sme prileteli okolo 20:00 večer. Menší problém bol prasknutý kufor, ale nakoniec sme to zvládli a o 22:00 sme sa už videli s rodičmi.

Zora Poliaková, Skippers

جوتے چل
باہر اتاریں
مسجد کا احترام کریں
जूते चप्पल बाहर उतारें
मस्जिद का सम्मान करें
यह आम रास्ता नहीं है
PLEASE TAKE OFF
YOUR SHOES
یہ عام راستہ نہیں ہے

Timon Goral photography

ČO JE TO DOFE A PREČO BY SI SA MAL ZAPOJIŤ AJ TY?

V našich školských a osobných životoch nie je jednoduché nájsť priestor na osobný rast, rozvoj zručností, športu či pomoci druhým. Program s názvom DofE – Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu však tieto možnosti ponúka. Ide o celosvetovo uznávaný program pre mládež vo veku 14 až 24 rokov, ktorý funguje už od roku 1956 a zapája doň viacero krajín, vrátane Slovenska od roku 2015. Prvotným cieľom programu bolo poskytnúť britským chlapcom, z ktorých mnohí prišli počas druhej svetovej vojny o svojich otcov, možnosť pracovať na sebe a venovať sa niečomu zmysluplnému, najmä v období medzi dokončením školskej dochádzky a nástupom na vojnu. Už dva roky po svojom založení bol program otvorený aj dievčatám a rýchlo sa rozšíril po celom

svete. Hlavnou myšlienkou DofE je rozvoj osobnosti mimo klasickej výučby. Účastníci si samostatne volia aktivity v štyroch oblastiach: dobrovoľníctvo, rozvoj zručností, šport a dobrodružná expedícia. V rámci dobrovoľníctva môžu pomáhať v útulkoch, zapájať sa do školských projektov alebo podporovať miestnu komunitu. Pri zručnostiach si každý vyberie, čo ho baví – niekto hrá na hudobný nástroj, iný sa venuje čítaniu kníh, učením cudzieho jazyka alebo technike. Športová aktivita má za cieľ zlepšiť kondíciu a zdravý životný štýl, pričom nejde o výkony, ale o pravidelnosť a snahu. A napokon expedícia – azda najdobrodružnejšia a najobľúbenejšia časť programu u mnohých – predstavuje výpravu do prírody, ktorú účastníci plánujú, absolvujú a počas ktorej spolupracujú ako tím.

Program je rozdelený do troch úrovní – bronzovej, striebornej a zlatej – pričom každá si vyžaduje určitý čas a úsilie. Väčšina začína na bronzovej úrovni,

ktorú je možné dokončiť približne za šesť mesiacov. Pokračovať sa dá na vyššie úrovne, ktoré prinášajú ešte väčšie výzvy, ale aj väčšie osobné víťazstvá. Striebornú úroveň je možné dokončiť za približne 12 mesiacov a zlatú úroveň za 18 mesiacov.

Účasť v DofE nie je len o získaní certifikátu. Je to cesta, počas ktorej mladý človek objavuje svoje silné stránky, učí sa vytrvalosti, plánovaniu a stanovovaniu cieľov. Navyše, výsledný certifikát má medzinárodnú hodnotu – môže pomôcť pri prijímacom konaní na vysokú školu, pri hľadaní brigády alebo práce a hovorí veľa o charaktere a iniciatíve svojho držiteľa. Okrem toho však účastník získava aj niečo nehmotné – dobrý pocit z pomoci druhým, nezabudnuteľné zážitky z expedícií a často aj nových priateľov.

DofE mi pomohlo zlepšiť sa vo veciach, ktoré by som možno inak odkladala. Vďaka programu som sa naučila lepšie plánovať a dokončiť to, čo si zaumienim.

Niektoré aktivity boli náročné, ale práve preto mám zo seba dobrý pocit. Celkovo ni dalo DofE viac, ako som čakala.

DofE je dôkazom, že aj mimo triedy sa dá naučiť veľa – o svete, o druhých, ale najmä o sebe. Pridaj sa a zisti, čo všetko v tebe je! Viac informácií nájdeš na stránke www.dofe.sk alebo sa neváhaj porozprávať s učiteľmi na škole, ktorí sa venujú DofE.

„Nie je to o tom byť najlepší. Je to o tom byť lepší, než si bol včera.“ – motto DofE

Mia Vilímová, 2. Pets

ŠTÚDIUM V ZAHRANIČÍ

Keď ma Miro oslovil, aby som napísal článok do Zverinca, rozmýšľal som ako ho začať a uvedomil som si, že ma pravdepodobne väčšina zo súčasných čitateľov Zverinca už asi ani nepozná, a tak som dospel k záveru, že najlepšie bude pokiaľ začnem tým, že sa predstavím. Som Samo a momentálne som, a zároveň vlastne aj nie som, žiakom 2. Pets na našom gymnáziu, keďže momentálne žijem a študujem v Dánsku. Verím, že mnohí z vás uvažujú nad štúdiom v zahraničí a preto dúfam, že tento článok, ale aj iné rozhovory s ľuďmi, ktorí túto skúsenosť zažili, vám dopomôžu k rozhodnutiu a poskytnú vám cenné rady, či vlastné skúsenosti.

Pre mňa osobne bol život a štúdium v Dánsku cieľom a snom už veľmi dlhé obdobie a ľudia, ktorí ma poznajú a pohybovali sa okolo mňa posledný rok by možno povedali, že som takmer o ničom inom nerozprával. Dostal som sa však aj do obdobia, počas ktorého to vyzeralo, že zostanem na Slovensku a dnes len uvažujem nad tým ako veľmi inak by momentálne môj život vyzeral, pokiaľ by sa mi do Dánska dostať nepodarilo. Bolo teda celkom pochopiteľné, že keď som dostal mail od školy v Dánsku, ktorý prišiel výrazne neskôr ako som očakával, bol som

nadšený. Konkrétne sa jednalo o školu Nyborg Gymnasium, kde študujem na pre-IB programe a žijem na internáte v meste Nyborg, na východnom pobreží ostrova Fyn, s populáciou približne 18 000 ľudí. IB je medzinárodný program s medzinárodnou maturitou a tým pádom prebieha celé vyučovanie v angličtine, čo je pre študentov ako som ja, no i pre študentov z celého sveta obrovským lákadlom. Štúdium na IB predstavuje príležitosť získať kvalitné vzdelanie v angličtine a zároveň žiť v

multikultúrnom prostredí v zahraničí. Naša škola má približne 1400 študentov z vyše 40 rôznych krajín sveta.

Práve život a štúdium v multikultúrnom prostredí je tým hlavným dôvodom prečo by som odporučil štúdium na podobnom mieste a na podobnej škole ako Nyborg Gymnasium veľkej väčšine študentom Bajkalskej. Už počas mojich prvých dvoch mesiacov som sa zoznámil s obrovským množstvom ľudí s rôznymi príbehmi a kultúrnym pozadím a moji kamaráti sú ľudia naozaj z celého sveta od Mexika, cez Nórsko až po Indiu. Ľudia na škole, a špeciálne na internáte, sú naozaj rôznorodí a každý si tu nájde svoj typ ľudí a svojich kamarátov. Je naozaj fascinujúce rozprávať sa s ľuďmi z rôznych kútov sveta o rôznych globálnych problémoch a vnímať rôzne perspektívy na ne.

Ďalším neuveriteľným pozitívom môjho doterajšieho pobytu je obrovské

množstvo aktivít, ktoré škola poskytuje. Pôvodne som sa trochu obával toho, čo budem ja, človek ktorý celý svoj život prežil v Bratislave, robiť v meste, ktoré nemá ani 20 000 obyvateľov. A aj napriek tomu, že mi mestský život a Bratislava ako taká chýba, rozhodne to nie je kvôli tomu, že by som tu nemal čo robiť, alebo, že by tu bol nedostatok aktivít. Práve naopak, okrem toho, že som na internáte neustále obklopený svojimi kamarátmi, nám samotná škola poskytuje nespočetné množstvo aktivít. Či už ide o akademické aktivity ako debatný klub, Model United Nations, alebo observatórium, ktoré na škole máme, športové aktivity od futbalu až po lezenie, ale aj školské párty, naozaj som presvedčený, že by si tu každý prišiel na svoje.

Jednoznačne najväčšou zmenou v mojom každodennom živote je však to, že prvýkrát žijem sám bez svojich rodičov, čo prináša veľké množstvo pozitív no zároveň aj veľa pridanej zodpovednosti. Dovolím si tvrdiť, že Bajkalská naozaj nie je klasickou školou čo sa týka prístupu k študentom, no aj napriek tomu je pre mňa toto veľmi veľká zmena. Učiteľom na škole, ale hlavne na internáte, je viacmenej jedno, čo kto robí, máme naozaj málo pravidiel, no s tým samozrejme prichádzajú aj celkom prirodzené očakávania a nároky smerom k nám, že tých málo pravidiel, ktoré máme budeme rešpektovať a

NÁŠ PESTRÝ ŠTUDENTSKÝ ŽIVOT

dodržiavať. Hodiny si ospravedlňujeme sami a škola nám v tomto a v mnohých iných veciach naozaj neuveriteľne dôveruje. Z doterajších skúseností si dovoľím konštatovať, že to vytvára ešte príjemnejšiu atmosféru medzi študentmi, učiteľmi a vedením školy, keďže sa všetci snažia vytvárať si čo najlepšie vzťahy, rešpektovať a dôverovať jeden druhému.

Celkovo si myslím, že všetky tieto skúsenosti sú pre život extrémne dôležité nielen z akademického hľadiska, no i z hľadiska absolútne fundamentálnych zručností do budúceho osobného života. Myslím si, že pre veľkú väčšinu ľudí predstavuje štúdium v zahraničí príležitosť osamostatniť sa, získať nových priateľov a spoznať nové miesta a kultúry. Asi najlepšie to sumarizuje

fakt, že keď som sem išiel, plánoval som sa na Slovensko vrátiť po roku a dnes som presvedčený o tom, že najbližšie budem žiť na Slovensku o približne 8 rokov keď doštudujem vysokú školu. Stále si však myslím, že sú ľudia, pre ktorých jednoducho štúdium v zahraničí nie je a to je úplne v poriadku, keďže aj doma existuje veľké množstvo možností ako zažiť zaujímavé veci a popritom sa zdokonaľiť. A aj napriek tomu, že mi tu je naozaj výborne, chýba mi Slovensko, chýba mi rodina, chýbajú mi kamaráti a veľmi sa teším, keď sa v čase písania tohto článku o týždeň vrátim na prázdniny na Slovensko a pôjdem určite pozrieť aj našu Bajkalskú.

Samuel Čengel, 2. Pets

RECENZIA NA FILM MÔJ SUSED TOTORO

Cez prázdniny som videl pekný fantasy film z produkcie japonského štúdia Ghibli – Môj sused Totoro od Hayao Miyazaki. Podľa mňa bol veľmi zaujímavý. Príbeh je o rodine, ktorej mama bola v nemocnici, a ocino s dvomi dcérami sa presťahoval do starého domu blízko lesa, aby boli bližšie k mamine. Začnú sa tam zjavovať také čierne guľôčky, ktoré tam žijú. Raz však mladšie dievča uvidí niečo, čo vyzerá ako plyšák, začne to sledovať, až kým nenájde Totoru: veľkého živého plyšáka. O svojom zážitku povie doma, no otec ani sestra jej neveria a nevidia ho. Až raz, keď je sestra v núdzi, uvidí Totoru a jeho Mačkobus. Tento film sa líši od iných, ktoré som už videl, napríklad Cesta do fantázie alebo Porco Rosso hlavne tým, že nie je taký akčný. Cítiť z neho niečo pozitívne a príjemné. Sú tam pekné animácie postáv a prírody. Čítal som, že niektoré miesta, ktoré sú vo filme zobrazené, skutočne v Japonsku existujú. Autor vraj čerpal aj z vlastnej skúsenosti. Jeho mama bola taktiež chorá.

Páčili sa mi hlavne animácie postáv a celý ten čarovný svet.

Hodnotenie: 10/10

Šimon Novosad, 5. Lights

RECENZIA DIVADELNÉHO PREDSTAVENIA LAKOMEC (DIVADLO ASTORKA)

OSOBY A OBSADENIE:

Harpagon, Kleantov a Elizin otec,
Marianin ctiteľ: **Peter Šimun**

Kleant, Harpagonov syn, Marianin
nápadník: **Pavol Šimun**

Eliza, Harpagonova dcéra, Valérova
milá: **Sarah Arató**

Valér, Anzelmov syn, Elizin
snúbenec: **Tomáš Turek**

Mariana, Kleantova milá,
Harpagonov objekt túžby: **Viktória
Šuplatová**

Anzelm, Valérov a Marianin otec:
Marián Labuda

Frozina, dohadzovačka: **Marián
Labuda**

Pán Šimon, finančný
sprostredkovateľ: **Tomáš Turek**

Jakub, Harpagonov šéfkuchár a
kočič: **Marián Labuda**

Šíp, Kleantov lokaj: **Marián Labuda**

Odohráva sa v Paríži v
Harpagonovom dome.

Lakomec od Molièra je klasická francúzska komédia z obdobia klasicizmu. Využíva satiru, slovný humor, situačnú komiku a kritizuje ľudské nedostatky, najmä lakomstvo, cez zveličené postavy a absurdné situácie.

Predstavenie ma zaujalo, a prekonal moje očakávanie. Obsadenie hercov bolo premyslené, nakoľko každý herec prirodzene zapadol do svojej postavy. Čo by som tak vytkla, je, že Marián Labuda mal veľa postáv. Mne sa to zdá veľa na jedného herca, a preto sa domnievam, že by bolo lepšie pridať jedného herca. Úprimne si myslím, že aj napriek tomu, že tých postáv mal viac, všetky výborne zvládol a podal výborný herecký výkon. Čo sa týka ostatných, tiež sa mi ich výkony páčili, aj zvukové efekty, ktoré robili sami napr. mňaukanie na poznamenanie, že si niekto sadol na ich mačku. Každý jeden sa do svojej postavy vžil, bolo vidno, že každá postava je iná a má iné vlastnosti aj názory. Ocenila som, že scéna bola situovaná v strede, aj keď je pravda, že divák nie vždy každého videl ale mohol hercov vidieť z rôznych uhlov. Kostýmy boli pestré, hodili sa na tú dobu a

myslím si, že boli aj modernizované. Pre mňa nečakané boli prestávky, kde nám povedali názov klasickej skladby a jej autora, taktiež sme mali chvíľu si skladbu aspoň krátko vypočuť, bola som prekvapená, lebo v divadle sa mi to ešte nestalo. V predstavení bol využitý vkusný humor, slovo „komédia“ pojali naozaj vážne. Používali prehnané emócie, zvuky, slová a tiež aj pantomímu. Čo mi ale nepripadalo vhodné, na tom sme sa zhodli viacerí z triedy, boli moderné pesničky, ktoré párkrát zazneli napr. APT – pesnička od kórejskej speváčky alebo Pedro. Za mňa to urobilo situáciu chaotickú, keďže som nepochopila, aký to má s predstavením a s Francúzskom za čias klasicizmu súvis. Považujem to až rušivé.

Ku koncu predstavenia, kde sa odhalilo, že Valér má taliansky pôvod, začal Valér zrazu napodobňovať taliansky prízvuk, ale znelo to neprirodzene, keďže dovtedy tak nerozprával. Počas celého predstavenia veľmi silno a výrazne bola preukazovaná hlavná myšlienka predstavenia – zosmiešňovanie lakomstva.

Som si istá, že, nakoľko sme už v triede dávnejšie pozerali ukážku z filmu, tak som vopred vedela o čom to je a celý dej. Bola som milo prekvapená, keď som zbadala úplne identickú scénu z filmu aj v divadle. Určite by som predstavenie odporúčala, na niekoľko chýb resp. nevhodných momentov to bolo super zinscenované, výborné obsadenie hercov, herecké výkony, hudba, kostýmy aj humor. Celkovo mám z predstavenia dobrý dojem.

Lara Bassadin, kvints Keepers

VLASTNÁ TVORBA TRIEDY SKIPPERS

Škola

Osem hodín máme
poriadne makáme
zajtra máme sedem
a ja kludná budem

V triede je ticho
a píšeme rýchlo
posledné zvonenie
už žiadne učenie

Izabela Halásová, tercia Skippers

Začiatok školy

Škola už začala,
Už aby skončila,
Začínajú testy,
Prichádzajú stresy.

Testy sú každý deň,
To je iba jeseň,
Ešte aj skúšanie,
Ja radšej písanie.

Vianoce sú blízko,
To bude už rýchlo,
Dočkať sa už neviem,
Kedy skončiť môžem.

Daniela Opartyová, tercia Skippers

VTIPY

Hovorí dedko babke “uhni!” A babka uhnula.

Sedia dve sovy na konári a jedna hovorí
“huuu!” Druhá na to: “neľakaj ma!”

- Jožo, to si ty? Do pekla, ty si sa ale zmenil! Brada, brucho... Nevidel som ťa už vyše 100 rokov!
- Ja sa ale nevolám Jožo!
- Tak ty si si aj meno zmenil??

Sedí chlapík na konári a pili ho pod sebou. Ide okolo babka a hovorí mu:

- Synak, nepíľ pod sebou ten konár, spadneš!
- Ale babka, nebojte sa, nespadnem! No o chvíľu na to, ako babka odišla, chlapík spadne. Hneď za ňou beží a prosí ju:
- Babka, vyveštite mi ešte niečo...

Babka si vyberá v banke peniaze a slečna pri okienku jej hovorí:

- Pani, ale zo zadnej strany, tam dolu, sa musíte aj podpísať.
- A čo to tam mám napísať, dcérenka moja?
- No normálne, tak ako sa podpisujete na listy.
- A babka napísala: “Všetkých vás pozdravujem a bozkávam, vaša babka...”

Vnuk sa pýta dedka:

- Dedo, kde sú muchy v zime?
- To neviem, ale mohli by tam byť aj v lete...

- Človeče, predstav si, na víkend hlásili 30 stupňové horúčavy!
- To nie je možné.
- Ale áno. 15 stupňov v sobotu a 15 stupňov v nedeľu...

Pani učiteľka na prírodovede vyvolá Jožka a pýta sa ho:

- Jožko vymenuj mi 3 vtáky.
- A Jožko začne:
- Drozdík, vrabček a ...
- Stop! - povie pani učiteľka. - Čo keby si nepoužíval zdobneniny Jožko?
- Dobre pani učiteľka. A tretí? Aha! Lastovica!

Keď ide človek cez cestu musí dávať pozor, či nejde auto. Keď idú cez cestu autá musia si dávať pozor, či nejde Chuck Norris.

zobieral Jakub Pati, 8. Rays

Timon Gail photography

ROZHOVOR S VILOM KERKEŠOM

Vilo je učiteľom geografie, telesnej výchovy a aj triednym učiteľom Lights. Odpovedal nám na naše otázky.

1. Prečo si sa stal učiteľom?

Ja som vlastne ani nechcel byť učiteľom, ani som nad tým nikdy nerozmýšľal, lebo ako každý malý chlapec má nejaké sny a ja som chcel byť námorníkom, lebo som chcel objavovať svet, a tak mi to aj asi zostalo a začal som študovať geografiu, a tak som sa stal učiteľom.

2. Ako dlho už učíš na tejto škole a učil si aj niekde inde?

Dlho učím na tejto škole, vy ste vtedy

ešte ani neboli na svete, keď som začal učiť. A áno učil som aj na jednej škole v Humennom a aj na jednej škole v Bratislave.

3. Ktorý je tvoj obľúbený interpret alebo hudobná skupina?

Všetci interpreti z 80. a 90. rokov, na tejto hudbe som vyrastal.

4. Aké je jedlo, ktoré by si nikdy nezjedol?

Ja zjem všetko, úplne všetko. Keď sú nové jedlá, tak aj také výzvy mám rád.

5. Aj psa by si zjedol?

Keby som nevedel, že je to pes tak áno, prípadne som dobre pripravený. Ja zjem všetko, čo nezje mňa. Ja milujem jesť.

6. Aký typ knihy máš najradšej?

Ja momentálne čítam sériu Arneho Dahla. To je také severské krimi, som sa na to celkom namotal.

7. Keby si niečo mohol vylepšiť v triedach, tak čo by to bolo?

Och túto otázku si mala napísať domov, aby som sa mohol pripraviť.

Aby bol poriadok v triedach, presne aby žiaci dodržiavali poriadok, aby som sa tam necítil ako na smetisku. A to hlavne v 8.R, pre ktorých je poriadok veľmi vzdialené slovo...

8. V ktorom predmete sa ti darilo najmenej, keď si chodil do školy?

Asi v matematike. Tam som mal raz trojku, ale potom som si ju tak nejako opravil. Matematiku by som dal.

9. Keby si si mal nafarbiť vlasy na nejakú netradičnú farbu, aká by to bola a prečo?

Radšej by som sa ostrihal dohola ako si nafarbiť vlasy.

10. Ale keby si musel?

Neviem, no asi by som skúsil nejakú úplne peroxidovú.

11. Aké povolanie by si chcel vykonávať, keby si nebol učiteľom a prečo?

Ja, záhradník. Lebo mňa to strašne baví, pracovať v záhrade.

12. Aká najvtipnejšia vec sa ti stala so študentmi na výlete?

No, to presne viem. Keď som bol na lyžiarskom, tak som povedal študentom, že sa čakáme s lyžami a palicami nachystaní na recepcii. Prišiel som dole k recepcii v hoteli a tam naozaj bol študent, ktorý mal obuté lyžiarky, obuté lyže s palicami a mal na sebe všetko oblečené, len sa nevedel dostať von z toho hotela, lebo sa nevedel vypnúť z tých lyží. Ale podľa príkazov bol nachystaný na recepcii s lyžami aj s palicami. Naozaj bol ako keby už bol na svahu.

13. Ktorú krajinu by si nechcel navštíviť a prečo?

Ty kokso, no asi momentálne krajiny, v ktorých sa bojuje. No, hej asi to.

14. Koľko trval najdlhší let, ktorý si absolvoval a kam si letel?

No ja som lietal iba v Európe. No, ale ja neviem asi do dvoch troch hodín.

Za Atlantikom som nebol, v Ázii som nebol, veď sedieť v lietadle dvanásť alebo šesťnásť hodín, to by som išiel radšej loďou.

15. Zbieraš alebo zbieral si niekedy niečo?

Jasné, zbieral som známky, odznaky, plechovky sme zbierali, ale nie recyklované vtedy ešte také neboli, ale aj prázdne krabičky od cigariet a všetko, čo sa zbieralo.

16. Kde by si chcel žiť, keby si nežil na Slovensku?

Mne sa tu páči. Tu chcem žiť, áno, len tu chcem žiť. Lebo mám rád všetky štyri ročné obdobia a mám rád, keď sa krajina mení. V zime idem lyžovať, v lete sa môžem kúpať aj jazdiť na bicykli. No, vlastne na bicykli jazdím aj v zime.

17. Aká otázka Ťa od študenta najviac zaskočila?

Neviem, fakt neviem. Nespomeniem si momentálne na takú otázku. Vždy som sa vedel vynájsť, buď som sa vyhovoril alebo som dačo vymyslel. Ale fakt že si nespomeniem.

Ďakujeme za rozhovor.

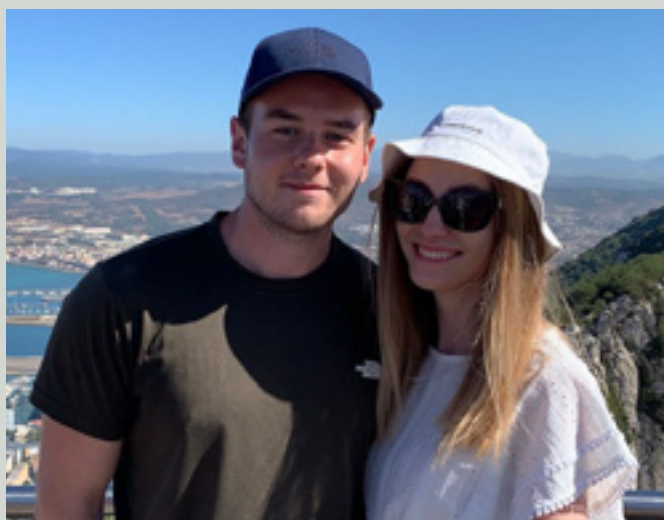
Lara Kršková a Adela Medová, 7. Elfs

Timon Gajd photography

ROZHOVOR S ADAMOM DAMEKOM

Adam Damek je učiteľom geografie a anglického jazyka, učí na našej škole prvý rok.

1. Ktorý moment v tvojom živote ťa presvedčil, že chceš učiť?

Konkrétny moment nemám, ale viem, že to bolo približne v treťom ročníku na vysokej škole. Už som študoval učiteľstvo, a keď som už začal mať prax, to znamená, že som chodil do školy, začal som pracovať so žiakmi a tie zážitky ma teda presvedčili o tom, že chcem učiť.

2. Kebyže máš jednu schopnosť, ktorú by si použil v triede, aká by to bola a prečo?

Niekedy neviditeľnosť, aby som mohol zmiznúť, alebo lietanie, aby som mohol utiecť, ale pravdepodobne by to bola schopnosť čítania myšlienok, to by bolo celkom zaujímavé.

3. Keď by si sa vrátil do časov, kedy si sa ty učil, čo by si spravil inak?

Pravdepodobne by som začal dávať väčší pozor na hodinách, aby som sa nemusel tak veľa učiť doma. Nebol som úplne dokonalý prípad žiaka.

4. Čo považuješ za svoj najväčší aha moment v tvojej kariére učenia?

Keď som učil prvý rok a nebol som si sám sebou istý, tak nejakí žiaci mi priamo do očí povedali, že to robím dobre. Nie priamo učenie, ale celkovo hodinu, že sa im páčili moje hodiny. V podstate som dovtedy nevedel, že ako na tom som a keď som dostal priamo takúto spätnú väzbu od tých žiakov, tak som sa tešil.

5. Keby by si mohol vyučovať akýkoľvek predmet, ktorý v našej škole neexistuje, aký by to bol a prečo?

Ja by som buď vyučoval niečo na štýl rozprávania, alebo by sa vyhradila na škole hodina pre projekty a tú by som vyučoval.

6. Ak by sa tvoje vyučovanie stalo filmom, aký by mal žáner a kto by bol hlavnou postavou?

Bol by to nejaký dobrodružný film a hlavnou postavou by bol Indiana Jones. Lebo on bol profesor, ale zároveň aj dobrodruh. Osobne nie som veľký dobrodruh, ale chcel by som byť.

7. Ako by si opísal svojho ideálneho študenta, keby by si ho mal vytvoriť?

Nemusi byť 100% pozorný, ale mal by byť rešpektujúci voči učiteľom, rešpektujúci voči spolužiakom, asi aj pracovitý a zodpovedný.

8. Mávaš občas dni, kedy sa ti vôbec nechce ísť do školy? Ako to zvládaš?

Samozrejme. Síce som ešte taký deň nemal, predsa len je iba september. Ale keď také dni mám, tak si iba poviem, že raz to skončí a dám si aktivitu na voľný čas po škole, o ktorej viem že ma zabaví.

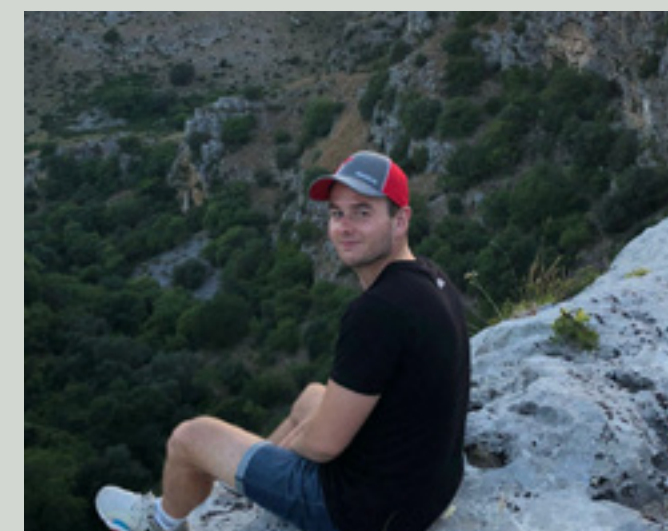
9. Keby si si mohol vybrať hocikoho, kto by ťa zastupoval na jednu hodinu, a by si jeho/ju sledoval, kto by to bol a prečo?

Pravdepodobne by to bol môj starký, on v podstate začal to učiteľstvo v našej rodine a bolo by to veľmi zaujímavé ho sledovať. Hlavne kvôli tomu, že jediné, čo som počul o jeho učiteľstve boli historky.

10. Keby si mohol zmeniť jedno pravidlo v škole, aké by to bolo?

Ja nie som úplne proti zakazovaniu mobilov v škole. Samozrejme, iba na učebné účely, ale podľa mňa by sa nemali zakazovať.

Sebastian Manuel Jovankovič a Oliver Marčok, 7. Elfs

MÔJ OBLÚBENÝ ŠPORT JUDO

Keby ste sa pýtali, čo je judo (čítaj džudo), tak je to japonské bojové umenie a tiež olympijský šport, ktorý vytvoril Jigoró Kanó v roku 1882 (čítaj Džigoró Kano). Základná myšlienka juda je využívať silu a hlavne pohyb súpera vo svoj prospech, nie bojovať proti nemu hrubou silou. Na tento šport chodím od mojich troch rokov, čo je doteraz takmer sedem rokov. Na začiatku som chodil na takzvané baby judo. Tam som chodil prvé tri roky s mojím kamarátom z jasklí, ktorý sa volá Markus. Vždy sme tam hrali super športové hry, ako sú rôzne naháňačky a učili sa padať. Vedieť správne padať na zem sa mi veľmi zišlo aj na BMX tréningu, kde som to občas využil a neublížil som si pri

páde z bicykla. Na judo sa bojuje hlavne chvatmi, hodmi, držaniami, pákami aj škrtaniami; údery a kopy sú zakázané. Judo sa cvičí v kimone a súťažiaci nosia opasky rôznych farieb podľa stupňa (kyu a dan). Ale poďme späť k tréningom, po nejakom čase nás s Markusom preradili do lepšej judo skupiny, kde sme konečne mohli začať páskovať. Čo je páskovanie? V judo sa páskami hodnotia tvoje schopnosti v rôznych technikách. Tiež sme sa pri každej skúške učili aj nové japonské slovíčka, ako napríklad Hajime!(začínáme cvičenie), randori (zápas), judogi (kimono), ippon (čisté víťazstvo), sensei (tréner/učiteľ), rei (pozdrav/úklon), wazari (sedem bodov v zápase) a iné a tiež počítanie v japončine (ič, ni, san, či,...). Opasky sú farebné, napr. biely, bieložltý,

oranžový alebo čierny, a je oveľa viac. Ja mám oranžový, ale o chvíľu budem mať oranžovozeleň, ktorý je piaty. Kyu. Po prvom kyu potom nasledujú majstrovské stupne, ktoré sa volajú dan a sú označené čiernym opaskom. No ale späť k tým skupinám. Takže po ďalších asi 2-3 rokoch chodenia na judo nás s Markusom preradili do lepšej skupiny opäť, s ktorou sme trénovali dvakrát do týždňa. Od tohto septembra sme opäť vo vyššej tréningovej skupine, kde sa k nám pridali aj môj spolužiak Félix.

Judo je super šport, určite by som ho odporúčal aj ako základ k iným športom.

Jakub Nemčovič, 5. Lights

ŠERM

Chcel by som vám napísať pár slov o športe, ktorý robím už viac ako rok. Šerm je jeden z tých športov, ktoré vznikli z reálneho života (napr. hod oštepom, lukostreľba, atď.).

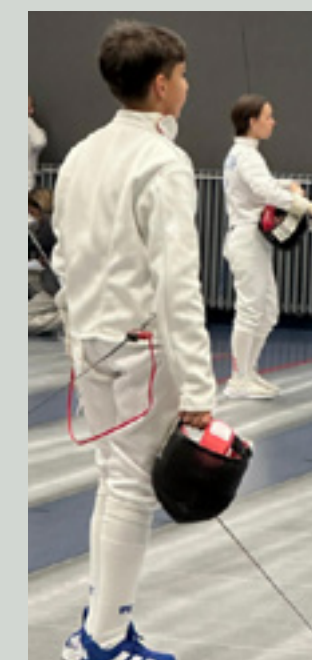
Na začiatku boja musíš vždy pozdraviť súpera a rozhodcu a na konci im musíš aj podať ruku. Môžeš šermovať s tromi rôznymi zbraňami: s kordom (s ním šermujem ja), s fleuretom a so šablou. Aj keď je kord na konci tupý, aj tak to môže bolieť, keď dostaneš zásah, preto sú športovci počas boja dobre chránení – maskou, špeciálnou vestou, nohavicami a hrubými podkolienkami. Zásahy vie rozhodca presne určiť, pretože počas boja som pripojený na aparát, ktorý svieti, ak sa hrot stlačí, a dokonca novšie aparáty vedia rozoznať, či si bodol do zeme, čiasky (ochrana na

korde) alebo do súpera. Samozrejme, platí iba posledné uvedené.

Zvyčajne sa na pretekoch šermuje najprv v malých skupinkách každý s každým do päť tri minúty, a potom v eliminácii do pätnásť 3x3 minúty. Keď obidvaja súper naraz bodnú, tak to sa volá súbod a vtedy dostávajú bod obidvaja športovci. Ale ak sa súbod stane na skóre 5:5, 15:15 alebo sa skončil čas a obidvaja súper majú rovnaký počet bodov, tak potom sa hádže perom alebo mincou, nadstavuje sa 1 minúta a ten, ktorý vyhral, dostáva výhodu. Šermuje sa na jeden zásah (ak je súbod, tak sa šermuje ďalej). Výhoda je, že ak za nadstavenú minútu nepadne ani z jednej strany zásah, tak vyhráva ten s

výhodou. Nakoniec by som povedal že šerm nerozvíja len fyzické stránky, ale je to aj intelektuálny šport, lebo si napr. musíš veľmi rýchlo vybrať taktiku a všímať si aj najmenšie detaily.

Artem Belkin, 8.
Rays

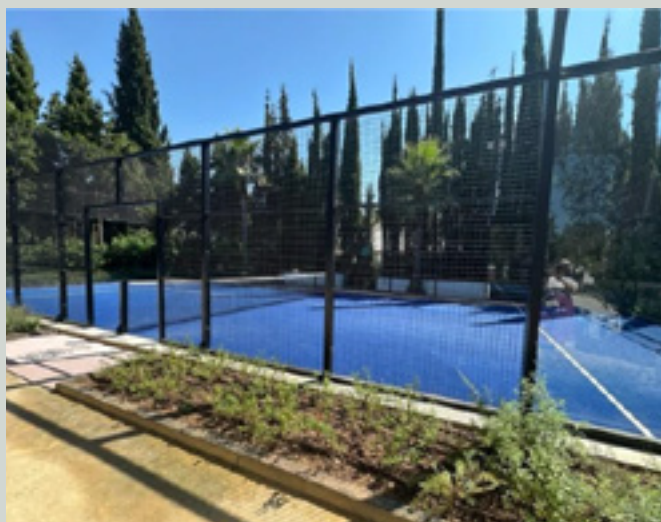

MOJE HOBBY PADEL

Šport, ktorý nie je populárny len v španielsky hovoriacich krajinách, ale už aj na Slovensku. Hovorím o padeli, ktorý bol vymyslený mexickým podnikateľom Enriqueom Corcueroom v roku 1964. Po prvýkrát sa objavil v Európe v roku 1974. Práve vtedy bol postavený prvý padelový kurt v Európe princom Alfonsom Von Hohenlohe, a to v Marbelle, konkrétne v Marbella clube (Padel princa Alfonsa).

Postupne sa padel dostal do Argentíny a neskôr sa rozšíril do celej latinskej Ameriky. Nakoniec aj k nám. Dnes na Slovensku máme aj Národnú padelovú asociáciu.

Ja padel hrám už 2 roky a asi by som ho opísal ako kombináciu tenisu a squashu.

Hrá sa na menšom kurte (20x10m) ako pri tenise a za určitých podmienok sa môže hrať aj od skla (časti steny), takže padelová sieťka je nižšia a hrá sa so špeciálnou raketou. Vďaka tomu je padel oveľa dynamickejšia hra. A tiež preto, že sa zvyčajne hrá vo štvorici. Mňa osobne padel veľmi baví a myslím si, že má na Slovensku budúcnosť. Keby ste chceli niekedy padel vyskúšať, tak môžete ísť napríklad do haly Aerial, ktorá sa nachádza za Troma vežami.

Richard Vodilka, 8. Rays

TRICKING BATTLE

Minulý piatok som bol pozvaný na prespávačku v Argi Academy, čo je gymnastická hala v Žiline, ktorej súčasťou bol aj tricking battle.

Čo je to vlastne tricking battle ?

Je to súťaž, kde proti sebe nastúpia športovci, inak povedané trickeri, a snažia sa predviesť svoje najlepšie triky pred porotou a divákmi. Tricking je šport, ktorý kombinuje akrobaciu, kopy, parkour, gymnastiku, ale aj tanec, preto obsahuje akrobatické kopy, saltá, premety, rotácie v rôznych kreatívnych kombináciách.

Ako to prebieha?

Na začiatku sa súťažiaci rozdelia do skupín. Každý dostane krátky čas, obvykle 2–3 minúty, aby predviedol svoju zostavu. Trickeri sa striedajú, často bez pevného poradia, a snažia sa zaujať porotu aj publikum ťažkými, technicky a neobvyklými choreografiami, ktorých súčasťou sú rôzne akrobatické prvky. Porota hodnotí výkon podľa viacerých kritérií: správnosť prevedenia, plynulosť, obtiažnosť trikov a celkový dojem. Publikum tiež rozhoduje o celkovom hodnotení poroty, napríklad ako silno tleska.

Po úvodných kolách nasleduje eliminácia. Tí, ktorí podali najlepšie výkony, postupujú ďalej, zatiaľ čo tí, čo až tak nepresvedčili porotu, vypadávajú. Po eliminácii zostanú z každej skupiny dvaja trickeri. Postupne sa battle stupňuje, pričom semifinále a finále sú už skutočne o tom, kto dokáže spojiť techniku s kreativitou a veľakrát je to hlavne o odvahe.

V semifinále sa stretnú najlepší z každej skupiny a snažia sa urobiť ešte presvedčivejšie a ťažšie triky ako ostatní. Ide tu už o všetko a aj vec ako krok navyše alebo zlý očný kontakt

dokáže pokaziť celé salto, a tým aj celú choreografiu. V tomto kole vypadnú traja trickeri a ďalší traja sa posúvajú do finále.

Vo finále má každý z trickerov presne 3 minúty na to, aby urobil čo najlepšie saltá a kombá iných trikov. Po uplynutí 3. minúty sa vystriedajú. A takto to ide dovtedy, dokým každý z nich neukáže, čo vie. V tomto kole už obvykle padajú dvojité saltá a ťažké triky, ktoré potrebujú roky skúseností. Potom, čo všetci doskáču, začne porota premýšľať a analyzovať každú z 3

choreografií. Obvykle po 5-10 minútach majú výsledok a zvolia víťaza.

V tricking battli, ktorého som bol súčasťou, bol jeden z porotcov Matúš TCT. Je to najlepší tricker na Slovensku a pravidelne sa zúčastňuje celosvetových tricking battlov.

Bola to fakt dobrá skúsenosť, hlavne čo sa týka inšpirácie. Zároveň som spoznal veľa nových ľudí.

Filip Perďoch, 8. Rays

PREČO BÝVAŤ A PREČO NEBÝVAŤ V CHORVÁTSKOM GROBE

Chorvátsky Grob je väčšia obec, ktorá sa nachádza neďaleko Vajnora, časti Bratislavy a patrí do okresu Senec. Vráťane mňa býva niekoľko žiakov našej školy v tejto obci. Rád by som vám ju predstavil a možno aj motivovali k pridaniu sa do našej komunity ;)

Obec má takmer 7800 obyvateľov a je rozdelená na dve časti: pôvodný Chorvátsky Grob a novú časť Čierna Voda, pričom v nej žije už okolo 80% populácie celej obce a je stále v čiastočnej výstavbe.

Začnime tým, prečo by ste mali bývať v Chorvátskom Grobe a aké sú tu výhody bývania.

Chorvátsky Grob má dobrú polohu vzhľadom na to, že sa nachádza blízko hlavného mesta. Cez obec prechádzajú dve autobusové linky do Bratislavy každých 15 minút: linky číslo 525 a 527, pričom linka číslo 527 končí v Pezinku. Z obce sa viete ľahko dostať na diaľnicu D1 smerom do Trnavy. Ďalšou vecou je, že počet škôl a škôlok je prispôsobený väčšiemu počtu detí, ktoré v obci bývajú. Školy a škôlky môžu u nás navštevovať deti od 3 do 15 rokov. Ak chcete mať zdravý životný štýl, môžete tu hrať veľa športov, ako je napr. futbal, basketbal, tenis, bedminton, plážový volejbal, a

taktiež tu viete liezť na lezeckej stene, jazdiť na koňoch, behať, bicyklovať a cvičiť. K cyklistike tu sú prispôsobené chodníky a cyklotrasa. Ak hľadáte miesto na rekreáciu a relax, navštívte rodinné voľnočasové centrá, ako je Lactivity alebo centrum Relax. V obci máme aktívne komunity a združenia, ktoré sú aj na Facebooku, ako je napr. OZ Javoráčik alebo Susedsky Hi. Medzi ostatné výhody patria nové moderné

štvrte, ako je Javorová alej alebo dve obchodné centrá (OC Monar, OC Klokán). Najesť sa môžete vo viacerých pizzeriách, vo vietnamskom bistre a v podniku JJ Food Sýpka. Máme tu aj dva kostoly, zelvoc, detského lekára, dvoch lekárov pre dospelých, lekárne, niekoľko supermarketov a kvetinárstva. Ubytovať sa môžete v Hoteli Agatka, kde sa usporadúvajú aj svadby. V obci sa často uskutočňujú festivaly, ako je Deň obce v septembri – plný hudby, stánkov a atrakcií, a Športový deň s Jánom Volkom.

Medzi niektoré nevýhody bývania v Chorvátskom Grobe patria štvrte s ulicami, ktoré nemajú zeleň a ani vysadené stromy. K nim sa pridávajú rozbité chodníky, najmä pri hlavnej ceste. Stále tu sú nejaké neobývané pozemky, na ktorých rastú kadejaké rastliny a byliny, prečo sa ľudia nemusia cítiť dobre a majú alergie. V obci sa, bohužiaľ, nenachádza kultúrne stredisko alebo dom, kde by mohla byť knižnica, alebo priestor pre zorganizovanie výstavy amatérskych umelcov – tá sa musí konať v priestore obchodného centra Monar. Taktiež na Čiernej Vode nemáme námestie alebo park.

Tieto nezrovnalosti by sa pokojne podľa môjho názoru dali riešiť, minimálne vysadenie stromov a

opravenie chodníkov, či pravidelného kosenia vysokej trávy.

Andrej Rusiňák a Michal Buday, tercia
Skippers

KEĎ SA ZOTMIE A NAŠA ŠKOLA SA KONEČNE VYLUDNÍ, PRED VRÁTNICOU SA ZÍDU PAVÚKY Z ČELEJ ŠKOLY. PREBERAJÚ, ČO CEZ DEŇ ZAŽILI A POČULI. NIE VŠETKO JE ZARUČENÁ PRAVDA, VÄČŠINOU IDE O KLEBETY, ALE NIEKEDY MAJÚ INFORMÁCIE Z PRVEJ RUKY.

NAŠA PARTIČKA PAVÚKOV ODHAĽOVALA MINULÝ ROK RÔZNE ZÁHADY NA NAŠEJ ŠKOLE. JEDNA Z NICH BOĽA AJ O NÁJDENEJ MYŠI, KTÓRÁ SA NAKONIEC STALA ICH KAMARÁTKOU. BUDÚ RIEŠIŤ RÔZNE NOVINKY.

PLAY
LOVE
FUN
HOAX
EDUCATION

LAPY

SOM NAJVÄČŠÍ ŠPORTOVEC Z ČELEJ PARTY, KEĎ NEŠPORTUJEM, POZERÁM FUTBAL NA TEHELKU, HLAVNE TERAZ, KEĎ SÚ KLASIFIKÁCIE NA MAJSTROVSTVÁ SVETA.

SOM JEDINÁ PAVÚČICA, ZBIERAM KLEBETY O LÁSKE, POZNÁM VEĽA VZŤAHOV. AJ KEĎ SA TO MOŽNO NEZDÁ, POČUJEM HLAVNE OHOVÁRANIE O DRUHÝCH.

LEVO

SOM NAJVÄČŠÍ SPACHTOŠ ZO SKUPINY, KEĎ NESPÍM, TAK ZBIERAM VTIPY A ZAPISUJEM SI TIE NAJLEPŠIE.

NUFY

HAXO

NAJVIAC SI VYMÝŠĽAM, AJ KEĎ TOMU VLASTNE SÁM VERÍM A VŠETCI MI NALETIA...HAHA ALE BOHUŽIAL, NIEKEDY MÁM PRAVDU.

CEDU

ASI SOM NAJVÄČŠÍ BIFĽOŠ, AJ KEĎ TO NERÁD PRIZNÁVAM, VÄČŠINU ČASU SOM V ZBOROVNI A RIEŠIM RÔZNE KVÍZY.

JA SOM RATATUI, TERAZ
BYVAM V TEJTO ŠKOLE A
TIETO PAVÚKY MA TU
PRIVÍTALI. BUDEM IM
POMÁHAŤ, AKO SA BUDE DAŤ.
SOM RÝCHLA A MÁM VEĽKÚ
VÝDRŽ-KAŽDÝ DEŇ CHODIM
BEHAŤ NA ŠTRKOVEC.

A ČO VŠETKO
STE STIHLI
CEZ
PRÁZDNINY?

JA SOM BOL NA
ZÁPASE SLOVENSKO
VS NEMECKO, A
CHVÍĽU SOM BYVAL
NA TEHELKU, TAKŽE
PARÁDA.

LAPY

JA SOM ODDYCHOVAL
NA HAWAI, VYUŽIL SOM
TÚ ZĽAVU PRE PAVÚKY-
ZADARMO LETENKA. ANI
MA NEKONTROLOVALI,
TAKŽE ÚPLNÝ "CHILL".

NUFY

MT

JA SOM VÝNIMOČNE
TIEŽ ODDYCHOVALA,
A UŽÍVALA SOM SI
AJ TAJNÉ SKRÝŠE
NAŠEJ ŠKOLY.

LEVO

HAXO

JA SOM ZASE SÚŤAŽIL NA
PRETEKOCCH NA MYŠIACH.
JAZDIL SOM NA RATAUIM.
TENTO ŠPORT SOM
OBJAVIL V AFRIKE A JE TO
JEDEN Z NAJŤAŽŠÍCH
PAVÚČSKICH ŠPORTOV.

O TOM SOM NIKDY NEPOČUL
A TO SOM POČUL UŽ O VEĽA
VEČIACH. JA SOM BOL V
KNIŽNICI A ČÍTAL SOM SI
MNOHO A HLAVNE ZISŤOVAL,
ČO SA DEJE VO SVETE A
BUDEME MUSIEŤ TOHO SPOLU
PORIEŠIŤ VIAC.

CEDU

MT

A detailed illustration of a zebra standing in a lush savanna. The zebra is the central focus, facing forward with its head slightly turned. It has distinct black and white stripes. The background features rolling green hills, scattered acacia trees, and a bright blue sky with large, white, fluffy clouds. The foreground is filled with tall green grass and various colorful wildflowers, including purple and yellow ones.

Ďakujeme redakcii
a čitateľom, pre ktorých
časopis spoločne tvoríme!

Október 2025
Bajkalská 20
Bratislava